RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 129.153 van 11 maart 2004
in de zaak A. 126.581/XIV-11.640.

In zake : 1. XXX,
2. XXX,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat P. MEULEMANS,
kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
Koningin Astridlaan 143

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en XXX, beide van beweerde Albanese nationaliteit, op 10 september 2002 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 augustus 2002 tot bevestiging van de beslissingen van de Minister van Binnenlandse Zaken van 3 juni 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partijen op dezelfde dag hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissingen;

Gelet op de beschikking van 19 september 2002 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 31 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 februari 2004;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN die, loco Advocaat P. MEULEMANS verschijnt voor de verzoekende partijen en van Adjunct-adviseur G. DESNIJDER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. XXX en XXX verklaren de Albanese nationaliteit te bezitten. Zij zijn op 24 mei 2002 in België binnengekomen waar zij zich op dezelfde dag vluchteling verklaren.

1.2. Op 3 juni 2002 wordt aan verzoekers een beslissing betekend van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 12 augustus 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf van 3 juni 2002. Dit zijn de bestreden beslissingen.

De motivering ten aanzien van XXX luidt als volgt:

> "Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:
> Volgens uw verklaringen beschikt u over de Albanese nationaliteit en bent u afkomstig uit Korçe. Op 12 januari 1996 zou u lid zijn geworden van de Partia Lëvizja e Legalitetit (PLL). Tijdens de verkiezingen van juni 1997 zou u observator zijn geweest voor de PLL in Korçe. Twee dagen na de verkiezingen zou u door een wijkagent zijn aangehouden op straat en werd u gedurende één nacht opgesloten in het politiebureau. U zou er zijn ondervraagd over de verkiezingen. Bij uw vrijlating zou de politie u gezegd hebben dat ze u in de gaten gingen houden. Op 4 juli 2000 zou u samen met uw broers XXX en XXX zijn opgepakt tijdens jullie werk als taxichauffeur. Hierbij werden uw broer XXX en uzelf geslagen. U zou zijn beschuldigd van deelname aan een illegale meeting van de PLL. U zou samen met nog andere PLL-leden tot 23 juli 2000 zijn

opgesloten. Op 1 oktober 2000 zou u bij de lokale verkiezingen opnieuw observator zijn geweest voor de PLL. Op 2 oktober 2000 zou u in uw woning, samen met uw twee broers, door de politie zijn opgepakt. Op beschuldiging van deelname aan PLL-manifestaties en deelname aan de verkiezingen zou u opnieuw 20 dagen zijn vastgehouden. Op 20 mei 2001 zou u opnieuw hebben deelgenomen aan een meeting van de PLL. Die nacht zou u opnieuw samen met uw beide broers door de politie zijn opgepakt omwille van uw PLL-lidmaatschap. Uw broer XXX zou op 18 juni 2001 zijn vrijgelaten, uzelf en uw broer XXX op 28 juni 2001. Op 1 oktober 2001 zou u wederom aan een PLL-meeting hebben geparticipeerd in Korçe. Dezelfde dag zou u door de politie in uw woning zijn gearresteerd. Op 30 oktober 2001 zou u voor de rechtbank van Korçe zijn voorgeleid op beschuldiging van opruiing tegen het regime en het verspreiden van propaganda. Dezelfde dag zou u zijn veroordeeld tot zeven maanden gevangenisstraf. Op 30 april 2002 zou u zijn vrijgelaten. Na uw vrijlating zou u één week thuis zijn gebleven en vervolgens zou u bij vrienden in Pogradec verbleven hebben tot 19 mei 2002. Vervolgens reisde u samen met uw echtgenote en uw kinderen met een vrachtwagen naar België. U kwam België binnen op 24 mei 2002 en u diende hier dezelfde dag een asielaanvraag in. U bent in het bezit van uw Albanese geboorteakte, dd. 5 januari 2000, uw huwelijksakte, dd. 1 juni 2001, uw familiecertificaat, dd. 1 juni 2001, de Albanese geboorteaktes van uw beide zonen, dd. 14 augustus 2001 , een autorisatie van de PLL om observator te zijn de lokale verkiezingen van oktober 2000, een attest van de vereniging van ex-politiek vervolgde personen, dd. 31 juli 2001, een attest van de PLL in Korçe die uw lidmaatschap van deze partij bevestigt, dd. 10 januari 2001, uw PLL-lidkaart, dd. 12 januari 1996, een document van de arrondissementsrechtbank van Korçe in verband met de door u beweerde veroordeling, dd. 30 april 2002 en documenten in verband met uw aansluiting bij een voetbalploeg.
Er dient te worden opgemerkt dat aan de door u aangehaalde veroordeling tot een zeven maanden durende detentie omwille van opruiing tegen het regime van 30 oktober 2001 tot 30 april 2002 niet het minste geloof kan worden gehecht. U trachtte deze bewering te staven met een document dat zou afgeleverd zijn door de rechtbank van Korçe, maar dat echter duidelijk frauduleus is. In het document is immers sprake van een burgerlijke zaak, terwijl verwezen wordt naar een overtreding van de strafwet, die echter niet van toepassing is bij burgerlijke zaken. Verder zou u veroordeeld zijn wegens politieke redenen op basis van artikel 7771 van het Albanese Strafwetboek. Het Albanese Strafwetboek telt echter slechts 335 artikels. Het in het door u neergelegde document vermelde artikel is bijgevolg onbestaande. Bovendien wordt niet gespecifieerd voor welke feiten u precies veroordeeld zou zijn. Het is ten slotte helemaal niet aannemelijk dat in een officieel document van een rechtbank als enige motivatie vermeld zou staan dat u omwille van ‘politieke redenen’ zou zijn veroordeeld.
Gelet op bovenstaande vaststellingen kan geen enkele bewijskracht worden toegekend aan het door u neergelegde document. Door het neerleggen van een dermate bedrieglijk document trachtte u de Belgische autoriteiten op intentionele wijze te misleiden en komt uw globale geloofwaardigheid volledig in het gedrang. Ook aan de overige door u neergelegde documenten kan bijgevolg geen geloof meer worden gehecht. Het attest van de PLL betreft hoe dan ook geen objectieve bron en het document van de vereniging van ex-politiek vervolgden betreft feiten die anno 2002 niet meer actueel zijn.
Het feit dat uw broer, XXX in België werd erkend als vluchteling doet eveneens geen afbreuk aan deze beslissing, gelet op de manifest bedrieglijke aard van uw eigen asielaanvraag.”.

De motivering ten aanzien van XXX luidt als volgt:

“Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:
Volgens uw verklaringen beschikt u over de Albanese nationaliteit en bent u afkomstig uit Korçe. Uw echtgenote zou omwille van zijn PLL-lidmaatschap diverse problemen met de politie gekend hebben. Op 30 oktober 2001 zou hij tot een gevangenisstraf van 7 maanden zijn veroordeeld wegens deelname aan illegale PLL-manifestaties. Op 19 mei 2002 zou u samen met uw echtgenoot en uw beide kinderen naar België zijn gereisd per vrachtwagen. U kwam België binnen op 24 mei 2002 en u diende hier

dezelfde dag een asielaanvraag in. U bent in het bezit van uw Albanese geboorteakte, dd. 14 augustus 2001.
Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag integraal steunt op de door uw echtgenoot, XXX, aangehaalde asielmotieven. Aangezien in hoofde van deze laatste door het Commissariaat-generaal een bevestigende beslissing van weigering van verblijf werd genomen wegens een bedrieglijke aanvraag, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoekers als enig middel aanvoeren:

“Schending van het verdrag van Genève van 28 juli 1951, artikel 52 van de Vreemdelingenwet de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheid- en redelijkheidsbeginsel
Aangezien het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen slechts op één grond de asielaanvraag afwijst nl, omdat zij geen geloof hecht aan (het nochtans zeer belangrijk) document, uitgaande van de Rechtbank Korce, waarop vermeld staat dat verzoeker wegens politieke redenen is veroordeeld op basis van artikel 7771 van het Albanese strafwetboek omdat het strafwetboek volgens het CGVS maar 335 artikels zou tellen;
Dat louter ondergeschikt het CGVS in haar beslissing opmerkt dat het document van de vereniging van ex-politiek vervolgde personen dd 31 juli 2001 geen belang heeft omdat dit niet meer actueel zou zijn, terwijl ze hiermee impliciet toegeeft dat het wel actueel is geweest maar bewust niet stelt (noch de bron vermeld) tot wanneer;
Aangezien het CGVS in dit dossier grondig haar onderzoeksplicht naast zich neer heeft gelegd terwijl dit tot haar taken behoort en m.a.w. zij haar motiveringsplicht heeft geschonden;
‘Haar uitspraak is niet naar behoren gemotiveerd wanneer het onderzoek onvolledig is gebleven en wanneer niet wordt geantwoord op de tijdens de beroepsprocedure ontwikkelde argumenten en overlegde stavingstukken’
Zie R.v.st. nr. 73 179, 22 april 1998, T. vreemd. 1998, 49;
(1) Dat verzoeker inderdaad het bewijs voorbrengt (stuk 3) dat het artikel 7771 wel degelijk gekend is in het strafwetboek, hetgeen blijkt uit bijgevoegde fax met vermelding van het volledige artikel;
Dat het strafwetboek van Albanië, zoals in België, uit verschillende delen bestaat zodat het CGVS mogelijks in een ander deel heeft gekeken;
Dat het stuk werd gefotokopieerd door familie in de bibliotheek en de stempel desbetreffend nog zeer goed zichtbaar is;
Dat m.a.w. het CGVS een zeer belangrijk bewijsstuk naast zich neer heeft gelegd en het zelfs ten onrechte als vals heeft bestempeld waardoor haar enige motief om de verblijfsweigering te bevestigen on(ge)grond was;
(2) Aangezien verzoekers bovendien erop wezen dat XXX, zijn broer, in België werd erkend als vluchteling (zie ook bevestiging in de bestreden beslissing) op basis van dezelfde gronden;
Dat het nochtans vaste rechtsspraak is bij de Raad van State dat bewijs van vervolging is geleverd wanneer is bewezen dat familie van de asielzoeker werd vervolgd;
Zie CPRR (1e kamer) nr. F 118, 29 september 1992;
Zie CPRR (1e kamer) nr. F255, 18 maart 1994;
Dat in casu zelfs werd bewezen dat ook verzoeker werd vervolgd en het bewijs, uitgaande van de Rechtbank van Korce, dan ook volkomen ten onrechte als ‘niet echt’ werd beschouwd, terwijl elk document als echt wordt beschouwd tot bewijs van het tegendeel;
Aangezien verzoekers dan ook, gelet op het voorgaande, de vernietiging vragen van de beslissingen van het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen dd 12 augustus 2002 betrekkelijk de bevestigingen van de weigering van het verblijf op Belgisch Grondgebied;”;

2.2.1. Overwegende dat verzoekers stellen dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hun asielaanvragen slechts op één grond afwijst, namelijk omdat geen geloof wordt gehecht aan het document, uitgaande van de rechtbank van Korce, waarop staat vermeld dat verzoeker wegens politieke redenen is veroordeeld op basis van artikel 7771 van het Albanese strafwetboek, dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen slechts in ondergeschikte orde opmerkt dat het document van de vereniging van ex-politiek vervolgde personen van 31 juli 2001 geen belang heeft omdat het niet meer actueel zou zijn, dat derhalve de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen "grondig haar onderzoeksplicht naast zich heeft neergelegd"; dat verzoekers een faxbericht bijvoegen waaruit blijkt dat artikel 7771 wel degelijk gekend is in het Albanese strafwetboek; dat zij er nog op wijzen dat verzoekers broer, XXX, in België werd erkend als vluchteling;

2.2.2. Overwegende dat verzoekers inderdaad een (weliswaar onvertaald) faxbericht bij het verzoekschrift voegen met een kopie van het betrokken artikel 7771; dat de eerste verwerende partij echter stelt dat het hier een uittreksel betreft uit het strafwetboek van 1982; dat dit inderdaad blijkt uit het door verzoekers bijgevoegde faxbericht; dat de eerste verwerende partij vervolgt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich heeft gebaseerd op de versie van het strafwetboek die gold in 2002 (namelijk de versie van januari 1995) omdat de betrokken veroordeling dateert van 30 april 2002 en het proces tegen verzoeker aanving op 30 oktober 2001; dat derhalve de eerste verwerende partij kan gevolgd worden waar het door verzoekers neergelegde stuk als irrelevant wordt beschouwd; dat verzoekers beweringen het tegendeel niet aantonen; dat dient opgemerkt dat de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker nog vaststelt dat het kwestieuze document (dat verzoekers voorlegden ter staving van hun asielaanvraag) nergens specifieert voor welke feiten verzoeker precies veroordeeld is; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het niet aannemelijk acht dat in een officieel document van een rechtbank als enige motivering vermeld zou staan dat verzoeker omwille van "politieke redenen" zou zijn veroordeeld; dat verzoekers op deze vaststelling niet ingaan; dat, waar verzoekers verwijzen naar de erkenning als vluchteling van verzoekers broer, dient te worden opgemerkt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dit feit aanhaalt in de bestreden beslissing eraan toevoegend dat er geen afbreuk wordt gedaan aan de bevestigende beslissing ten aanzien van verzoeker "gelet op de manifest bedrieglijke aard van uw eigen asielaanvraag"; dat verzoeker er niet in slaagt deze door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vastgestelde bedrieglijkheid afdoende te weerleggen; dat er geen reden is om de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen enig onredelijk handelen te verwijten; dat de door verzoekers aangehaalde rechtspraak van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen niet de wettigheid van de bestreden beslissing vermag aan te tasten; dat dient vastgesteld dat de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker voldoende feitelijke en rechtens relevante elementen bevat die een schending van de in het middel aangehaalde bepalingen uitsluiten;

dat dient opgemerkt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen besluit tot de kennelijke ongegrondheid van de asielaanvraag van verzoekster omdat zij integraal steunt op de door verzoeker aangehaalde asielmotieven; dat nergens in het middel deze motivering wordt weerlegd of als onredelijk bestempeld zodat de wettigheid ervan niet in het gedrang komt; dat het enig middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partijen geen gegrond middel tot nietigverklaring hebben aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf maart tweeduizend en vier, door :

de H.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
Mevr.	K. LIEVENS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. LIEVENS. **A. BEIRLAEN.**